

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2013. május 8., szeptember 25., november 18. és 2014. február 12. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt ... és társa ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Városi Bíróság 1.B.148/2010/68. számú ítéletét mindkét vádlott tekintetében megváltoztatja, a vádlottak cselekményeit a 2012. év C. törvény alkalmazásával a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés a) és c) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett rablás büntettének, valamint 2 rb. a Btk. 194. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének minősíti.

Ezért a vádlottakat személyenként - halmazati büntetésül - 3 (Három) év szabadságvesztésre és 4 (Négy) év közügyektől eltiltásra ítéli. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozza meg.

A vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének letöltését követő nap.

A házi őrizet beszámítása esetén egy napi szabadságvesztésnek 5 (Öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó házi őrizet tartamát egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

A lefoglalással és a megsemmisítéssel kapcsolatos rendelkezéseket akként változtatja meg, hogy a Bj.I/43/2010. számú bűnjeljegyzéken a 3. sorszám alatti ajtót kitámasztó falécet, a 21. sorszám alatti 1 db fekete gázsprayről származó műanyag kupakdarabot és 27. sorszám alatti fesztítővasat elkobozza.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezést akként változtatja meg, hogy a vádlottakat egyetemlegesen 1.220.570.- (Egymillió-kettőszázhúszezer-ötszázhetven) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, azt meghaladóan a bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

Ezen ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2012. május 16. napján kihirdetett ítéletével - megismételt eljárásban - ... I. rendű és ... II. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja és c) pontjának II. fordulata szerint minősülő bűnsegédként, fegyveresen és csoportosan elkövetett rablás büntettében, valamint 2 rb. a Btk. 175. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettében.

Az elsőfokú bíróság ítélete és annak kiadmányai a személyi szabadság megsértése vonatkozásában rendelkezést nem tartalmaztak. Ugyanakkor az ítéleti feljegyzés, az ún. kisítéletet irányadónak tekintve megállapítható, hogy az ítélethozatalkor az elsőfokú bíróság 2 rb. bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetőben is marasztalta a vádlottakat. Erre figyelemmel a törvényszék felhívta az elsőfokú bíróságot a Be. 261. § (1) bekezdésében írt intézkedések megtételére, hiszen a fentiekből egyértelműen következik, hogy nyilvánvaló elírás történt. Az elsőfokú bíróság etekintetben a kijavító végzést meghozta, az jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság a vádlottakat halmazati büntetésül személyenként 3 évi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott börtönbüntetésbe a vádlottak által 2007. augusztus 1-től augusztus 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt teljes egészében, míg a 2010. március 8. napjától július 7. napjáig házi őrizetben töltött időt oly módon számította be, hogy négy napi házi őrizetben töltött idő egy nap börtönbüntetésnek felel meg. Rendelkezett az elsőfokú bíróság a bűnjelekről, egyrészt azok lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítését rendelte el, köztük a 3. és 27. sorszám alatti faléc és pajszer vonatkozásában is ilyen rendelkezést alkalmazott, míg a bűnjelek többi részét - köztük a 21. sorszám alatti fekete műanyag kupak - mint bizonyítási eszközöknek az eredeti büntetőeljáráshoz történő csatolását rendelte el.

Kötelezte a bíróság a vádlottakat 1.157.473.- Ft kártérítés megfizetésére a ... Kft-nek, továbbá 69.500.- Ft eljárási illeték megfizetésére az államnak. A vádlottakat 1.669.038.- Ft bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezte.

Az ítélettel szemben az ügyész jogorvoslati nyilatkozata megtételére 3 napot tartott fenn, majd fellebbezést jelentett be az I. és II. rendű vádlottak terhére a bűnsegédként történt elkövetés helyett a társtettesként történő elkövetés megállapítása érdekében, valamint a büntetés súlyosítása és súlyosabb végrehajtási fokozat megállapítása végett. A vádlottak és védőik felmentés végett fellebbeztek.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 1445/2007/1.-BF. számú átiratában az ügyészi fellebbezést mindkét vádlott tekintetében már csak kizárólag súlyosítás végett tartotta fenn, ugyanakkor a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

A fellebbezések nem alaposak.

A törvényszék a fellebbezéssel megtámadott ítélet felülbírálatára a Be. 346. § (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva, a Be. 361. §-a szerint nyilvános ülést tűzött ki.

A nyilvános ülésen a védők a fellebbezés irányát megváltoztatva az ítélet ismételt hatályon kívül helyezésére tettek indítványt. Álláspontjuk szerint az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés c) és d) pontjában foglalt megalapozatlansági okban szenved, nevezetesen a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, illetőleg az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A védelem kimerítően részletezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállásban a hiányzó tetteseket és a meglévő, részesi alakzatban lévő személyeket egymással összemossa, vagyis a tényállást és az indokolást egybevetve az ítélet számos olyan hibát tartalmaz, amely fel kell, hogy vesse annak megalapozatlanság okából történő ismételt hatályon kívül helyezését. Másodlagosan a felmentésre irányuló indítványokat is fenntartották.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban foglaltak ellenőrzése, illetőleg a

megalapozatlanság kiküszöbölése végett a törvényszék bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek, ezért az ügyet a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt okból tárgyalásra utalta, ennek eredményeként a Be. 348. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

A törvényszék a bizonyítási eljárás során kihallgatta a vádlottakat, tanúként hallgatta ki ...t, szakértőként meghallgatta dr. Berecz Andrást, Kulcsár Gézát, Molnár Ferencet, valamint a ... Megyei Rendőr-főkapitányság állományából a szagazonosítási eljárást végző ...t és ...t.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményére is tekintettel a Főügyészség álláspontja szerint a tényállás pontosítása szükséges, és ezen pontosításokat követően az elsőfokú bíróság által meghatározott tényállás minden szempontból megalapozottá vált. Az ügyész végindítványában utalt arra, hogy noha a törvényszék az új Btk. 2013. július 1. napján történő hatályba lépését követően hoz ügydöntő határozatot és így vizsgálni szükséges, hogy mely anyagi jogi rendelkezések a kedvezőbbek a vádlottakra nézve, álláspontja szerint összességében a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb szabályok ellenére a középérték miatt nem enyhébb az elbíráláskor hatályos új törvény.

A bűncselekmények tárgyi súlyára, a többszörös halmazatra tekintettel súlyosabb büntetés kiszabását tartotta indokoltnak, és így a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta. Végindítványában az I. rendű vádlott védője továbbra is indokoltnak tartotta az ítélet hatályon kívül helyezésének megfontolását, másodsorban bebizonyítottság hiányában felmentésre tett indítványt.

Perbeszédében a védő utalt arra, hogy kettő olyan bizonyíték, illetőleg bizonyítási eszköz van ebben az ügyben, amely egyáltalán felveti, hogy a terhelteknek a felelőssége vizsgálható. Az egyik tárgy egy gázspray félbetört záró kupakjának a fele része, illetőleg a másik a helyszíni szemle során megtalált határjelző karó, és az ezekhez kapcsolódó szagazonosítás, illetőleg DNS-azonosítás. Az ítélet 11. oldalán azt állapította meg a bíróság, hogy ezekkel a tárgyakkal kontaktusba kerültek a terheltek. Ennek a kontaktusnak a feltárása okozta a nehézséget. Egyértelműen nem lehet kijelenteni, hogy milyen módon vált a félbetört gázspray kupak, illetőleg a bot a vádlottak DNS-mintájának, illetőleg szagmintájának hordozójává. Nem lehet tudni, hogy azt megfogták-e, rátűszentettek, rávizeltek vagy esetleg egyéb módon kerültek kapcsolatba a fenti tárgyakkal. Amit meg lehetett állapítani, hogy a DNS esetében bármikor és bármilyen módon rákerülhetett a sértettek anyagmaradványa az annak hordozójává vált tárgyakra. Utalt a védő arra, hogy ha pedig nem tudnak szoros összefüggést találni a cselekmény elkövetésének időpontjához, akkor nem lehet megállapítani azt, hogy ezen minta alapján a terheltek jelenléte, ebből eredően a szándékos segítségnyújtás egyáltalán megvalósult. Kifejtette a védő atekintetben is álláspontját, hogy a másodfokon lefolytatott bizonyítási eljárás során egyértelmű cáfolatot nyert azon elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy „a szagminta mintavételt megelőzően maximum 5-6 órával került a vizsgálandó tárgyakra”. A szagazonosítást végző ... és ... éppen a perbeszéd napján, 2013. november 18-án tartott tárgyaláson adták elő védői kérdésre, hogy bizonyos esetben akár két napon belül is történhetett az érintkezés, a kapcsolatba kerülés a vádlottak részéről a határjelző karóval. Ha pedig megdől az a maximum 5-6 órán belüli rákerülés - érvelt a védő -, az ítélet belső logikája borul fel, nevezetesen, hogy a cselekmény helyszínén a terhelteknek jelen kellett lenniük. Ha ez a logika felborul és azt állapítjuk meg, hogy nem szükségképpen kellett a cselekmény helyszínén jelen lenniük, akkor álláspontja szerint az a fajta segítői alakzat, hogy ők eszközt szolgáltatnak, ezáltal megdől. Bűnösség akkor állapítható meg, ha bizonyítható a bűnös szándék, amelyet a törvény a bűnsegédi magatartáshoz megkíván, nevezetesen, hogy az elkövető tudatának át kell fognia, hogy az a magatartás, amit ő kifejt, jelen esetben megfog egy tárgyat, átad valakinek egy tárgyat, abban az

esetben a bűncselekményben való felhasználáshoz nyújt segítséget.

A II. rendű vádlott védője bebizonyítottság hiányában felmentésre tett indítványt perbeszédében. Utalt a védő arra, hogy a bizonyítás anyaga - helyes mérlegelés mellett - álláspontja szerint a benzinkút sérelmére a rablás törvényi tényállásának a megállapítását sem alapozza meg, de a lefolytatott bizonyítás anyaga azt sem igazolja, hogy az I. és II. rendű vádlott a sértettek által feltárt cselekvőséghez bármely részesi magatartást tanúsított volna. ...nak a 2007. március hó 29. napján 213. sorszám alatt felvett szemlejegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatára alapozva a védő kétségbe vonta, hogy a kupak egyáltalán a bűncselekmény elkövetésekor kellett, hogy szükségszerűen a helyiségbe kerüljön. Utal azokra az ellentmondó körülményekre, miszerint ... nagyfokú gázspray támadásról számol be, holott erre leírás, orvosi dokumentáció, utalás a rendőri jelentésben nincs.

A védelem érvelése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor kizárólag a gázspray zárókupak-töredék meglétéből következtetett a sértett szavahihetőségére, a gázspray használatát tekintve és mellőzte a gázspray használatát kizáró tényeket.

Részletesen elemezte a védő a nyomkövető, illetőleg a szagazonosító kutyák tevékenységét, illetve annak eredményét. Utalt arra, hogy a kapcsolószekrény üvegajtájának betörésének helye és a fadarabbal kitámasztott ajtó között az ... rendőr alezredes nevű nyomkövető kutya nem jelzett nyomot. A ...be vezető út és a benzinkút közötti területen, a 21. számú főútvonallal párhuzamosan kb. 60 méterre lévő bokorcsoporthoz jelzett nyomvéget. A szagazonosítási eljárásban a kapcsoló helyiség, a betört ajtó előtti járdáról rögzített szagnyom nem volt azonos I. és II. rendű vádlott szagmintájával sem. Ugyancsak nem jelzett azonosságot a kutya az iroda asztalán talált pajszerrel levett szagnyom és a vádlottak szagminta-nyoma között sem.

A védelem álláspontja szerint ebből az is következik, hogy a vádlottak egyike sem vett részt a fadarab kihelyezésében, illetőleg, hogy a vádlottak egyike sem végzett mozgást a járdán, és így a benzinkút belső helyiségeiben sem. Végezetül azzal zárta perbeszédét, hogy mivel a fadarabról rögzített szagmintának a fadarabon történő megjelenése, annak a körülményei feltárást nem nyertek, a nyomozás anyaga pedig a szagminta fadarabon való megjelenése és a cselekmény közötti összefüggés, továbbá a fadarabnak a vádlottak részéről történő kihelyezését, illetőleg a kihelyezésének a cselekmény elősegítő voltát, a sértettek menekülését akadályozó célzatát igazolni nem tudták, ezért a II. rendű vádlott felmentése indokolt.

A törvényszék a felülbírálat során megállapította, hogy helytállóan mutatott rá a vád és a védelem a tényállás aggályos, helyenként iratellenes pontjaira, ennek kiküszöbölése végett is került sor a másodfokú eljárásban a tárgyalás elrendelésére és bizonyítás felvételére. Megállapította továbbá a törvényszék azt is, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok alapvető megtartásával járt el, az ügy ténybeli és jogi elbírálása szempontjából jelentős bizonyítékokat túlnyomórészt feltárta és értékelési körébe vonta. Ennek során figyelemmel volt a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében adott iránymutatásra is. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ugyanakkor helyenként hiányos és részben iratellenes, erre való tekintettel a törvényszék a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma, ténybeli következtetés, illetőleg a felvett bizonyítás alapján az alábbiak szerint egészíti ki, illetőleg helyesbíti:

A személyi részt érintően:

Az ítélet 4. oldalának 2. bekezdésében ... I. rendű vádlott esetében hivatkozott Salgótarjáni Városi Bíróság 4.B.297/2011/7. számú ítélete helyesen 2011. november 24. napján emelkedett jogerőre. Ugyanitt a 4. bekezdést érintően ... II. rendű vádlott vonatkozásában erre vonatkozó adat hiányában

mellőzi a próbára bocsátásra tett elsőbírói megállapítást.

A történeti tényállás tekintetében:

A törvényszék a tényállásból az ítélet 5. oldalának 1. bekezdését mellőzi. A 2. bekezdést az alábbiak szerint egészíti ki:

A vádlottak és legalább két társuk 2007. március 29-én a benzinkúthoz a ... számú főút ...hoz viszonyított ... felé található, a benzinkút közelében lévő bekötőúthoz gépkocsival beálltak, majd a földúton a benzinkúthoz mentek.

Ugyanezen oldalon a tényállás 3. bekezdéséből az alábbi részeket mellőzi: „A helyszínre érkező vádlottak és társaik eközben a benzinkút háta mögött tartózkodtak. Mivel ...t és ...ot az üzletben dolgozók jól ismerték, ezért...”; „... oly módon, hogy az egyikük kezében lévő gázspray ... és ... kezében is volt ezt megelőzően.” „... amikor is a vádlottak közül valaki vagy más, ...” Erre tekintettel a tényállás 3. bekezdése az alábbi megállapításokat tartalmazza: „Az üzletbe nem a vádlottak, hanem ismeretlenül maradt két társuk ment be. Mindez 01 óra 50 perc tájban történt, amikor is a nyomozás során ismeretlenül maradt személy betörte a benzinkút azon ablaküvegét, ahol az áramtalanító készülék volt, az áramtalanítás meg is történt.” Az ítélet 3. bekezdésének további megállapításai helytállóak.

A törvényszék az ítélet 3. bekezdését az alábbiakkal egészíti ki:

Fentiekből a vádlottak tudták, hogy társaik mire készülnek, ez idő alatt ők kint várakoztak, mint egy figyelő tevékenységet ellátva.

A törvényszék a 4. bekezdés első mondatából mellőzi a „miközben” kifejezést. Erre tekintettel a 4. bekezdés első mondata az alábbiak szerint hangzik: „Az egyik személy a töltőállomás épületében tartózkodó ... alkalmazotthoz lépett, majd 1,5 méter távolságból a kezében tartott gázsprayvel az arca irányába fújt. A gázspray tetőrésze eltörött és annak egy darabja ott maradt a benzinkút vásárló terében”.

A törvényszék az ítélet 6. oldalának tényállását a 10. sortól az alábbiakkal egészíti ki, illetőleg az alábbiak szerint pontosítja: „A vádlottak társai ezt követően a helyiséget elhagyták, majd a raktárhelyiség ajtaját az elkövetők közül valaki egy, az elkövetők által a benzinkút megközelítéséhez gyalogosan használt út mellől származó sárga festett faléccel kitámasztotta”.

A törvényszék ugyanitt mellőzi az alábbi megállapítást: „a kitámasztásban, illetőleg a falécnek az ajtóhoz történő elszállításában ... és ... is részt vettek.”

Ugyancsak mellőzi tényállásból az alábbi megállapítást: „... valószínűleg a vádlottak, különösen ... ismeretei alapján...”

Az így megállapított tényállás már megalapozott és mentessé vált a Be. 351. § (2) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól, ezért a Be. 351. § (1) bekezdésének megfelelően a felülbírálat alapját képezhette.

A II. rendű vádlott védője perbeszédében tulajdonképpen kétségbe vonta még a tetteseik alakzat meglétét is, vagyis megkérdőjelezte, hogy jelen ügy kapcsán egyáltalán lehet-e szó rablási

cselekményről.

Ezen védői okfejtés alapját elsősorban ... és ..., elkövetéskori kútkezelők vallomásai és bizonyos vonatkozásaiban látszólag azokat alá nem támasztó, ... vizsgálatáról készült orvosi látlet, ehhez kapcsolódó orvosszakértői vélemény, a helyszínre érkező rendőrök vallomása, illetőleg vegyész-szakértői vélemény képezte.

... tanú vallomásában több alkalommal említi, hogy az elkövető szembe fújta gáz sprayval, majd amikor a wc felé terelte, akkor is több alkalommal - miközben húzta a haját - gázsprayt fújt feléje, és a wc-ben is - mielőtt az ajtót rájuk csukták volna - az egyik elkövető egy nagy adag gázsprayt fújt be hozzájuk. Megjegyezte azt is, hogy ennek eredményeként alig látott, majd későbbi vallomása szerint kis híján megfulladt a rá fújt szertől.

... is végig következetesen arról számolt be, hogy az elkövetők őt is lefújták, de nem permetszerűen, hanem kis csíkban jött a töltet és nem a szemét, hanem a torkát irritálta.

Ezzel szemben szinte percekben belül a bejelentést követően helyszínre érkező ... rendőr főtörzsőrmester és ... rendőr főtörzsőrmester, akik a helyszín biztosítását is végezték és a sértettekkel is beszéltek, gázspray szagáról jelentésükben nem tesznek említést, noha a sértettek a spray támadásról, sprayvel történő lefújásról nekik is beszámolnak. Továbbá a ...i Kórházban elvégezték ... orvosi ellátását az esemény után mintegy 40 perccel. Az erről készült ambuláns kezelő lap gázspray használatáról nem tartalmaz feljegyzést, ezzel kapcsolatos nyálkahártya vagy kötőhártya irritációt, könnyezést, nyálfolyást nem rögzít ...nál, s a szemek kimosása sem történt meg. A tárgyaláson az orvosszakértő elmondta, ha konkrétan ráfújják valakire közelről a sprayt, akkor ennek a hatása ott mindjárt azonnal jelentkezik, másrészt a gyulladásos, illetve ingerléssel kapcsolatos tünetek egy órán belül észlelhetőek lettek volna. Ez tehát azt jelenti, hogy az orvosi adatok alapján nem lehet bizonyítani, hogy ...át valóban érte könnygáznak a hatása.

A Bűnügyi Szakértő és Kutató Intézet Szerveskémiái Analitikai Szakértői Osztályának véleménye szerinttől és ...től lefoglalt felsőruházat felületéről a gázsprayk hatóanyagaként általánosan használt szerves komponensek egyike sem volt kimutatható.

Mindezen megállapításokkal szemben a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy érdemben helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a tanúk vallomását az őket ért támadás vonatkozásában is elfogadta.

Tényként állapítható meg a cselekmény után a rendőrség által biztosított helyszínen készült helyszíni szemlejegyzőkönyv alapján (nyomozati iratok 215. oldal), hogy a benzinkút vásárló terében az ajtó jobb oldali sarkánál elhelyezett kukától mintegy 20 cm-re fekete műanyag darabot találtak, amit 29-es számú bűnjelként rögzítettek (a törvényszék az ítélet későbbi részében fejti ki, hogy milyen bizonyítékok alapján állapítható meg, hogy ez a műanyag kupak a bűncselekmény során került a helyszínre). Erről a műanyag kupakról az elsőfokú eljárás során még igazságügyi nyomszakértőként eljáró Molnár Ferenc kategórikusan megállapította, hogy ez gázspray tartozéka, nevezetesen gázspraynak volt a teteje, ami valamilyen oknál fogva eltörött, és ez annak egy törött darabja. Ez a műanyag darab a gázspray méretére utalhat, azonban a szakértő ennyi adat birtokában a gázspray hatóanyagáról, annak erősségéről nem tudott nyilatkozni.

Nem zárta ki annak a lehetőségét sem, hogy a termék - elsősorban ... vallomására figyelemmel - hibás termék volt, mivel a gyártó elsősorban arra törekszik, hogy a hatóanyagot a készülék

permetszerűen szórja ki, a tanú pedig sugárban történő kifújásról beszélt. Az elkövetési eszköz meg nem léte miatt nem ismert használhatóságának lejárati dátuma sem.

A cselekmény után röviddel a helyszínre érkező és helyszínbiztosítást végző rendőrök vallomásából pedig az állapítható meg, hogy ... nem emlékezett arra, hogy bent járt-e az épületben, míg ... úgy emlékezett rá, hogy a sértetteket kint hallgatta meg, az épületben nem járt benn. Mindez tehát nem teszi szükségsszerűvé a gázspray jellegzetes szagának észlelését.

Az pedig, hogy a szakértői vizsgálat a gázspray hatóanyagát nem mutatta ki a sértettek ruházatáról, nem kizárólagosan azt bizonyíthatja, hogy gázspray támadás nem történt, mivel a bűnjelek szakszerűtlen csomagolásban, papírzacskóba csomagolva érkeztek az intézetbe és miután könnygázzal van szó, ami illékony komponenst tartalmaz, egy hét már nagyon hosszú ahhoz, hogy ki lehessen mutatni. Ez a vizsgálati eredmény tehát nem azt jelenti - ahogyan a szakértő elmondta -, hogy az anyag nem lehetett a vizsgált ruhadarab felületén, akár bőségesen is lehetett rajta, de mivel papírzacskóban voltak nem megfelelően csomagolva, ezért nem voltak kimutathatók.

Ezeket a körülményeket értékelve nem zárható ki a tanúk vallomása alapján az őket ért támadás, és figyelemmel az eljárás egyéb adataira, a szemle eredményére, a nyomszakértő nyilatkozatára, miszerint a hátsó ajtón, a behatolás helyén feszítési nyomok voltak észlelhetők, a törött ablaküvegre, az épület belsejében lefoglalt feszítővasra, ... vallomásra a pénz eltűnésére vonatkozóan, a törvényszék is egyetértett az elsőfokú bírósággal, miszerint 2007. március 29-én 1 óra 50 perc körüli időben rablási cselekményt követtek el a ... által üzemeltetett ...i töltőállomáson. Különös figyelemmel arra is, hogy az egyik kútkézelő, ... vallomásában az egyik elkövetőben azt a ...t vélte felismerni, aki munkatársa, ... barátja volt, s akit az esemény után ... az első között hívott fel. Ez a körülmény is a tanú szavahihetőségét erősíti, hiszen amennyiben a tanú valótlant állított volna a támadást illetően, nyilván nem nevez meg munkatársával összefüggésbe hozható személyt lehetséges elkövetőként.

Karácsony József igazságügyi informatikus szakértő vizsgálta a benzinkúton elhelyezett kamerák által rögzített felvételeket. Ennek során azt állapította meg, hogy március 29-én hajnali 0 óra 48 percnél ismeretlen ok miatt a felvétel megállt. A szakértői véleményben foglaltak szerint nem állapítható meg, hogy a fent megjelölt időpontot túli felvételek miért nem szerepelnek a kamera felvételein, annak ellenére, hogy annak folyamatosnak kellene lennie.

Vélhetően valami ok miatt a kamerarendszer nem működött folyamatosan, ennek elsődleges oka lehet a rendszer kikapcsolása, áramtalanítás. Az sem zárható ki a szakértői vélemény alapján, hogy a kamerarendszer működése 1 óra 48 perckor állt le, tekintettel arra, hogy nem volt tisztázható, hogy amikor a felvétel megállt, a téli vagy a nyári óraállítás szerint működött a kamera. A benzinkutat üzemeltető ... tanúvallomása szerint 2006-ban volt az utolsó óraátállítás, 2007-ben a nyári időszámításkor nem. A szakvélemény alapján a tanúk vallomása az elkövetés időpontjára vonatkozóan sem cáfolható, miszerint a benzinkút áramtalanítására és a cselekmény elkövetésére 1 óra 48 perckor került sor.

Miután a bíróság megállapította, hogy a bűncselekmény elkövetése megtörtént, arra kellett a bizonyítási eljárásnak választ adnia, mik azok a bizonyítékok, amelyek kapcsolatba hozhatók az elkövetőkkel, amelyek azt bizonyítják, hogy a vádlottak akkor és ott voltak az elkövetés idején, annak helyszínén és tudtak arról, mi történik ott és ehhez szándékosan segítséget nyújtottak.

Helyesen hivatkozott rá az elsőfokú bíróság, hogy az elkövetésben a tetteseken kívül más személynek is részt kellett venni, hiszen a két tanú vallomásából egyértelműen megállapítható, hogy miután üvegcsörömpölést hallottak, illetőleg a benzinkút áramtalanítása megtörtént, a két tettes már

nyomban bent volt a benzinkút épületében. Ebből az is következik, hogy egy harmadik személy volt az, aki az áramtalanítást elvégezte. Több elkövető jelenlétére utal az is, hogy a DNS-vizsgálatok eredményeként mind a benzinkút vásárlóterében rögzített műanyag darab külső részéről, mind pedig az ajtót kitámasztó falécről olyan allélokat is kimutattak, amelyek a gyanúsítottak egyikétől sem származhatnak.

A meglehetősen bizonyíték szegény ügyben a bíróság megvizsgálta a kevés és elszigetelten jelentkező bizonyítékok hiteltérdeklőségét, és ezekből vont le ténybeli következtetést a vádlottak bűnösségére.

Ahogy erre a törvényszék már utalt, a helyszíni szemle során, a benzinkút vásárlóteréből a földről lefoglalásra került egy műanyag darab, amiről az igazságügyi nyomozó megállapította, hogy gázspray tetejének egy darabja, míg az igazságügyi orvosszakértői vélemény azt állapította meg, hogy a fekete műanyag darab külső felszínéről rögzített DNS-ből kimutatható STR DNS tulajdonságok donorjai - ismeretlen harmadik személy mellett - gyakorlatilag bizonyított módon ... és ... vádlottak.

... következetesen nyilatkozott arról, hogy a vásárlóterben lévő kövezetet a cselekmény elkövetése előtt, mielőtt leültek tévét nézni, felmosta és mi oka lett volna ezt valótlanul állítani, annál is inkább, mivel ez a szokásos napi tevékenység része volt. Ha ez a műanyag darab már a felmosáskor is ott volt, azt nyilvánvalóan észreveszi.

A helyszíni szemlén jelen volt ... tett egy olyan nyilatkozatot, ami aztán a szemlejegyzőkönyvben is rögzítésre került (nyomozati iratok 213. oldala), hogy a „helyiség mozaiklappal burkolt felülete hosszabb idő óta nem került felmosásra.” A szemlejegyzőkönyvet - a szemlebizottság haladásának sorrendjében - értelmezve azonban megállapítható, hogy a kövezet, amire vonatkozóan a tanú ezt a nyilatkozatot tette, nem az ügyféltér, hanem azon 3 méter széles és 6 méter hosszú folyosónak a köveze, amelyből majd be lehet jutni az ügyféltérbe, ahogy a későbbiek és ott találják meg a műanyag kupakot.

Mindezekből tehát az következik, hogy a műanyag darab az elkövetés során került a helyszínre és azzal kapcsolatba került mindkét vádlott. Ez alapján azonban önmagában még nem igazolható, hogy a vádlottaknak az elkövetés idején is a helyszínen kellett tartózkodniuk.

A szemlejegyzőkönyv azonban azt is tartalmazza, hogy az épület oldalsó ajtajai közül a zárt állapotban lévő raktárajtó kilincse alatt kitámasztás gyanánt egy 1,1 méter hosszú lécs található. A szemlén jelen volt ... elmondja, hogy a lécs nem a kúthoz tartozik, azt azért támasztották az ajtóhoz, hogy a kijutást megakadályozzák (nyomozati iratok 211. oldala). A szemlejegyzőkönyvhöz csatolt fényképmelléletekből (nyomozati iratok 239. és 245. oldal) az is látható, hogy a lécs egyik vége sárgára festett. A lécről szag- illetőleg DNS-minta rögzítése történt.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel rögzítette ítéletében a szagazonosítási eljárás, az ahhoz kapcsolódó kontrollvizsgálat megtörténtét, melynek eredményeként a szagazonosítást végző kutyák a farúdról rögzített szagmaradványt ..., illetőleg ... szagmintájával jelezték azonosnak. Az orvosszakértői vélemény pedig azt állapította meg, hogy bizonyossággal határozottan valószínű, hogy a falécs sárga részéről rögzített DNS-ből kimutatható STR DNS tulajdonságok donorjai ... és ... vádlottak. E két vizsgálati eljárás szintén azt bizonyította, hogy a két vádlott a helyszínen lefoglalásra került ajtót kitámasztó faléccel is kapcsolatba került.

A DNS vizsgálatot végző dr. Bajnóczy István a tárgyaláson kifejtette, ahhoz, hogy ezt a vizsgálatot a fenti módon elvégezhetnék, mindkét vádlottnak meg kellett fognia azt a dolgot, amiről a mintát rögzítették, mert másnak a közvetítésével ez nem lehetséges. Ugyanis olyan minimális mennyiséget jelent, ami pl. kézfogásnál átkerülhet egyik emberről a másikra, hogy az vagy kimutathatatlan, vagy olyan hiányos mintát jelent, ami alapján a vizsgálat teljes körűen nem végezhető el. A minta véletlenül nem kerülhetett oda, de nem feltétlenül fizikai kontaktus kell, mert ha ráköhög az illető, az is elég lehet. (Viszont ebben az esetben is a tárgy közelében van az illető.)

A tárgyaláson a szagazonosítást végző ..., illetőleg ..., a ... Megyei Rendőr-főkapitányság alkalmazottai nyilatkoztak arról is, miszerint ahhoz, hogy a farúdon a szag megmaradjon, meg kell fogni azt, fizikai kontaktusba kell lenni a fával, hogy a kutya érzékelje ezt a szagot. Ehhez egy tartósabb kontaktus kell. Az viszont nem elég, hogy csak mellette áll. Utaltak arra is, hogy akkor nem kell a szag átvételéhez közvetlen fizikai kontaktus, ha pl. az illető lakókörnyezetében van ez a fa, vagy ha az autóban van hosszabb ideig. (Ezzel kapcsolatban megjegyzi a törvényszék, hogy a fenti feltételezéseket illetően a bizonyítási eljárás során erre adat nem merült fel és ha ez így lett volna, nyilván az elkövetők elemi érdeke, hogy erről beszámoljanak.)

... és ... végig következetes volt abban, hogy nem tudja, a karó hogy került oda, az elkövetés időpontjáig azt nem látták, erről ... már a helyszíni szemlét végző rendőröknek is beszélt. De ugyanilyen tartalmú vallomást tett ... is, aki szintén a benzinkútnál dolgozott. Elmondása szerint olyan soha nem volt, hogy a benzinkút hátsó ajtaját faléccel támasztották ki. A nyomozás során kihallgatta a rendőrség ...t is tanúként, aki szintén dolgozott kútk kezelőként a benzinkúton és aki ugyancsak megerősítette, hogy a neki bemutatott sárga végű botot sehol nem látta, ezt ők a kútnál soha nem használták semmire.

Okszerű mérlegeléssel zárta ki az elsőfokú bíróság a tanú tárgyaláson tett nyilatkozatát, miszerint már akkor emlékezett arra, hogy azzal a fakaróval támasztották ki az ajtót, hogy ne fújja be a szél. Évekkel később, a korábbi kifejezetten tagadó nyilatkozata után nem fogadható el érvként az a komolyan nem vehető magyarázat, hogy „máshol járt az eszem”, hiszen a tanú a rendőrségen is tisztában volt azzal, hogy büntetőügyben hallgatják ki, s nyilatkozatának jelentősége van.

Mindezek a bizonyítékok együttesen viszont azt is jelentik, hogy az a sárga végű farúd, amivel az elkövetők egyike az ajtót kitámasztotta, és amellyel a két vádlott is kapcsolatba került, az elkövetés idején került a benzinkútra, azt az elkövetők vitték magukkal, mivel az korábban még nem volt ott.

A szemle megkezdésekor a helyszínen az ... rendőr alezredes nevű kutyával nyomkövetést végeztek. A nyomkövető kutya a belső üzlethelyiségből indítva a benzinkút mögötti részen lévő földúton elindulva a 21. számú főútra kiérve mintegy 850 méteren keresztül jelezte a szagnyomot, amely a ... számú útnál az úttest ... felé vezető sávjánál ért véget. A helyszíni szemlét az elkövetők a nyomkövető kutya által jelzett mozgási útvonalra is kiterjesztették, melynek során a földúton, az út mellett sárga színű, 4,5 X 6 cm átmérőjű jelzőkaró volt a földben, mely 60 cm-re állt ki a földből és a teteje kb. 20 cm-re sárgára volt festve, amiről fényképfelvételek is készültek. Az út a benzinkúthoz vezetett.

Az elkövetők által az ajtó kitámasztásához használt karó külső adottságait illetően megegyezik a kutya által jelzett útvonal, vagyis az elkövetők által használt útvonal mentén feltalálható jelzőkaróval. A karó az elkövetés idején került a bűncselekmény helyszínére - ahogy ezt a bíróság korábban már megállapította - és ez azt is jelenti, hogy azt a benzinkút épületének megközelítésekor az elkövetők innen vitték magukkal. Ezen a karón megtalálható ..., illetőleg ... DNS- és

szagmintája, vagyis a karóval ekkor kellett kapcsolatba kerülniük, ebből következően a bűncselekmény elkövetése idején ők is annak helyszínén tartózkodtak.

Kétségtelen, hogy a szagazonosítás során eljárási szabálysértés történt, amikor a gyanúsítottak és a védők megnyilatkoztatása elmaradt ate tekintetben, hogy a szagazonosítási eljárásan jelen kívánnak-e lenni, illetőleg a szagazonosítási eljárás nem minden mozzanata ellenőrizhető az arról készült jegyzőkönyv alapján. Ugyanakkor az eljárás lényeges elemeit a jegyzőkönyv tartalmazza, és nem merült fel olyan körülmény, ami miatt a szagazonosítási eljárás eredményét kétségbe kellene vonni. Az értesítés elmaradását pedig a törvényszék nem ítélte olyan súlyúnak, ami a terhelt jogait oly mértékben korlátozta volna, hogy az a szagazonosítás eredménynek a bizonyítékok köréből történő kirekesztését kell, hogy maga után vonja.

Azért is kisebb ennek a jelentősége, mert a szagazonosítás mellett a DNS-vizsgálat, ami kétség kívül objektívebb vizsgálat, ugyanilyen eredményt hozott.

Elutasította a törvényszék a védelem kinológus szakértő kirendelésére irányuló indítványát, mivel a bizonyítékok fenti módon történő mérlegelése mellett nincs tényleges jelentősége a faléc szagmegtartó képessége vizsgálatának.

A fentieken túl a vádlottak bűncselekményben való részvételét tovább erősíti a poligráfos vizsgálat, miszerint mind ... esetében, mind ... esetében az volt megállapítható, hogy mindhárom kritikus kérdésre mindkét vádlott megtevesztő választ adott.

Ugyancsak a vádlottak szavahihetőségét gyengítette, ahogy erre az elsőfokú bíróság is helytállóan hivatkozott, hogy közvetlenül a cselekmény elkövetése utáni időben, az éjszakai órákban öt alkalommal folytattak telefonbeszélgetést egymással, illetve váltottak sms-t. Okszerű indokolással zárta ki az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését etekintetben, miszerint jóval első kihallgatásukat követően a potencianövelő szerről folytatott telefon-beszélgetésekre történő hivatkozás nem más, mint egyeztetett védekezés. Ugyancsak nem hagyható az sem figyelmen kívül, ahogy erre az elsőfokú bíróság hivatkozott, hogy a rablás rövid idő alatt történt, az elkövetés módjából arra lehet következtetni, hogy az elkövetők nyilvánvalóan tudtak arról, hogy hol kell keresni a pénzt, ugyanakkor ... hosszabb ideig, ... pedig beugróként dolgozott a benzinkúton és oda rendszeresen, ezen kívül is eljárak.

Nyilvánvalóan tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet tényállásában azt állapította meg, hogy a mellékhelyiség ajtaját támasztották ki a környékről származó sárgára festett faléccel. A helyszíni szemlejegyzőkönyv alapján egyértelműen megállapítható, hogy ez nem a belső térbe nyíló mellékhelyiség ajtaja, hanem a külső térbe nyíló raktárhelyiség ajtaja volt.

A törvényszék az ítélet 5. oldalának 1. bekezdésében tett ítéleti megállapítást mellőzte. A bizonyítási eljárás anyaga ugyanis nem tárt fel ate tekintetben bizonyítékot, hogy ... és ... vádlottak a bűncselekmény során fel nem derített társaikkal már előzetesen megállapodtak volna, tudva arról is, hogy azok fegyvert vagy fegyvernek látszó dolgot visznek magukkal, etekintetben szándékegység állt volna fenn közöttük. Erre még a megállapított tényekből visszakövetkeztetés útján sem tehető megállapítás. Megjegyzi a törvényszék azt is, hogy a vádlotti tudattartamra vont következtetés nem a tényállás, hanem az ítélet jogi indokolásának részét képezi.

Mellőzte továbbá az ítélet 3. bekezdéséből a törvényszék azokat az elsőbírói megállapításokat, amelyeket a bizonyítás anyaga nem támasztott alá. Különös tekintettel azt a megállapítást, hogy a vádlottak közül valaki vagy más, a nyomozás során ismeretlenül maradt személy betörte a benzinkút

ablaküvegét. Az ítélet a bíróság által tett ténymegállapításokat tartalmazza. Amennyiben nem volt megállapítható - és jelen esetben ez történt -, hogy a vádlottak voltak azok, akik a benzinkút ablaküvegét betörték, akkor a Be. 4. § (2) bekezdése alapján csak az állapítható meg, hogy mindezt az eljárás során ismeretlenül maradt személy követte el.

Nem lehetett pontosan tisztázni azt sem, hogy a gázspray tető része milyen körülmények között tört el, ezért az eltörésnek pusztán tényként történő megállapításának van csak helye. Továbbá ahol tettesként jelölte meg az elsőfokú bíróság a vádlottakat, ezeket az elírásokat a törvényszék pontosította.

A jogi indokolás körében utal a törvényszék arra, hogy helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ... I. rendű és ... II. rendű vádlott bűnsegédi minőségben vett részt a rablási cselekményben, illetőleg a személyi szabadság megsértése büntetében. ... és ... ismerte a két vádlottat. Végig következetesek voltak abban, hogy az általuk símaszkban látott két személy nem lehet azonos a vádlottakkal, eltérő testalkatuk miatt, hiszen ... feltűnően magas, erős testalkatú, míg ... lényegesen alacsonyabb, testesebb személy. Az tehát nem igazolható a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy az I. és II. rendű vádlott ment be a benzinkút épületébe. A vádlottak ugyanakkor látták, amikor társaik maszkban, fegyverrel vagy fegyvernek látszó tárggyal, gázsprayvel a kezükben az ajtót befedezve bemennek a benzinkút belső helyiségébe, így tisztában kellett lenniük azzal is, hogy a társaik mire készülnek és ezzel egyetértettek.

Az ugyancsak nem igazolható, hogy a falécet ők helyezték el a kilincs alatt, de látniuk kellett annak elhelyezését, hiszen a szemlejegyzőkönyv (nyomozati iratok 209. oldal) szerint ebbe az irányba, az erdő felőli részen távoztak. Ily módon, azzal, hogy a sértettek ezen ajtón történő kijövetelét megakadályozzák, ugyancsak egyetértésben voltak.

Nem osztotta a törvényszék azon ügyészi álláspontot, hogy a személyi szabadság megsértése büntette egyben fegyveresen elkövettként is minősül. Kétségtelen, hogy a megállapított tényállás szerint a rablási cselekmény esetében a vádlottak egyikénél fegyver vagy fegyvernek látszó tárgy volt a sértettek ellenállásának leküzdése érdekében. Ugyanez azonban nem állapítható meg a személyi szabadság megsértése bünteténél. A fegyver vagy utánzata nem a bűncselekmény elkövetésének eszköze, hanem a fenyegetés érdekében kell, hogy használja az elkövető. Ennél a bűncselekménynél csak arra van adat, hogy az elkövetők valamelyike a fegyvert vagy annak utánzatát az ajtó kitámasztása közben is magánál tarthatta, de ez a fegyveres elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítására nem nyújt alapot.

Az irányadó tényállás alapján tehát az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése pedig megfelel az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jog szabályainak.

2013. július 1. napján hatályba lépett a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.), amelynek a 2. § (2) bekezdése alapján vizsgálnia kell a törvényszéknek, hogy a vádlottak által elkövetett cselekmények az új törvény szerint is büntetendő cselekmények-e, és hogy az új Btk. lehetőséget ad-e kedvezőbb elbírálásra. A vádlottak cselekményei az elbíráláskor hatályos Btk. szerint is bűncselekménynek minősülnek, büntetési tételük megegyezik az elkövetéskor hatályos Btk-ban meghatározott, ezen bűncselekményekhez kapcsolódó büntetési tétellel. Az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény még nem alkalmazta a középértékes büntetéskiszabási elvet, amelyet az elbíráláskor hatályos Btk. a 80. § (2) bekezdésében már előír.

Ezzel szemben ugyanakkor az elbíráláskor hatályos Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz a feltételes szabadság vonatkozásában, miszerint ha a feltételes

szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt - és jelen esetben a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatók -, annak legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap. Mindezen körülményeket mérlegelve a törvényszék úgy foglalt állást, hogy mindkét vádlott vonatkozásában az elbíráláskor hatályos Büntető törvénykönyv rendelkezéseinek az alkalmazása biztosít kedvezőbb elbírálást.

Az elsőfokú bíróság a büntetés nemét és mértékét meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen tárta fel, azokat súlyuknak megfelelően értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottakkal szemben a büntetési célok elérése érdekében szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A kétszeresen minősülő csoportos elkövetés révén tárgyi oldalon kimagaslóan veszélyes bűncselekmény esetében mindenképpen szabadságvesztés kiszabása indokolt, azonban figyelemmel az elsőfokú ítélet meghozatala óta is bekövetkezett és vádlottaknak fel nem róható jelentős időmúlásra, valamint arra, hogy a cselekményt részesként valósították meg, a törvényszék úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama jelenleg is megfelelően szolgálja a büntetési célokat, annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt. Egyetértett a törvényszék a mellékbüntetés tartamának meghatározásával is. A Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározásáról.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak esetében eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására látott lehetőséget a bűnsegédi magatartás alapján, illetőleg arra hivatkozva, hogy régóta büntetőeljárás hatálya alatt állnak, ugyanis ezt sem az elkövetők személyisége, sem a bűncselekmény indítéka nem indokolja. A törvényszék a büntetést a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontjában foglalt bűncselekmény miatt szabta ki, annak tartama három év, ezért a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

A fegyház végrehajtási fokozatra tekintettel a házi őrizetben töltött idő beszámításánál a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja értelmében öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

Ezt követően a vádlottak 2010. július 8. napjától 2013. június 28. napjáig álltak lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt.

A lefoglalt bűnjelek közül az ajtót kitámasztó falécet, a gázsprayről származó műanyag kupakdarabot és a feszítő vasat az elkövetők a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használták, ezért azt a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja értelmében el kell kobozni.

A Be. 403. § (5) bekezdésének rendelkezései alapján a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Erre tekintettel a törvényszék a Pásztói Városi Bíróság eljárása során felmerült bűnügyi költség viselésére kötelezte a vádlottakat, ezt meghaladó költség tekintetében úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az ügyészi észrevételnek megfelelően pontosítja továbbá a törvényszék az ítéletet a tárgyalási napok felsorolása tekintetében, miszerint a Salgótarjáni Városi Bíróságon az első tárgyalási napra helyesen 2010. július 7. napján került sor.

Az elsőfokú bíróságnak az egyéb, előzetes fogvatartás beszámítására, bűnjelekre és polgári jogi igény megfizetésére, valamint azzal kapcsolatos illeték vonatkozásában történő rendelkezései pedig megfelelnek a büntető anyagi és eljárásjogi szabályoknak.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 372. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb, a büntető anyagi és eljárásjogi szabályoknak megfelelő rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásnak a Be. 386. § (1) bekezdésében foglalt feltételei nem állnak fenn, ezért a törvényszék ítéletével szemben további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2014. év február hó 12. napján

Dr. Kovács István sk. a tanács elnöke
Dr. Varga Zsolt sk. a tanács tagja, előadó
Dr. Lente István sk. a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Z á r a d é k:

A Salgótarjáni Városi Bíróság 1.B.148/2010/68. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.213/2012/24. számú ítéletével, az abban megjelölt változtatásokkal ... I. rendű és ... II. rendű vádlottak vonatkozásában 2014. év február hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Balassagyarmat, 2014. év február hó 12. napján

Dr. Kovács István sk.
a tanács elnöke